

Mor gifter sig

Jag minns så väl dagen då mor gifte sig.

Det var en fredag och mor hade ledigt från fabriken.

Hon hade på sig en svart klänning

som hon lånat av en kamrat.

Ett långt halsband av vita glaspärlor hängde om halsen.

Jag fick halsbandet sen. Jag har det kvar än.

Mor och min styvfar var borta en timme,
sen kom de tillbaka och var gifta.

- Nu ska du säga pappa, Mia, sa mor.

Min styvfar stod där och snodde sina mustascher.

Han hette Albert Stenman.

De stora sa att han var en stilig karl.

- Ja, nu ska du säga pappa, sa han.

Men jag sa "farbror" länge efteråt.

Jag lärde mig aldrig tala honom.

Min riktiga far ville inte gifta sig med mor.

Det var han för fin för.

Han betalade en summa pengar,

sen övergav han mor och barnet hon väntade.

Mor lämnade mig hos mormor och morfar
medan hon slet som piga på olika gårdar.

Men det varade inte länge.

Jag hade inte fyllt ett år

då morfar fick lunginflammation och dog.

Inte långt efter det blev mormor blind

och måste in på fattigstugan.

Efter det fick jag bo hos en fosterfamilj.

Mor tog mig snart därifrån sen jag fått engelska sjukkan.

Jag kunde inte gå när jag fyllt tre.

Det berodde på vanskötsel, sa min mor.

Jag hade fått för lite mat och för lite vitaminer.

När mor började på fabrik i Norrköping

sökte hon upp en barnläkare.

Hon svalt nästan för att ha råd med behandlingen.

Jag kom på barnhem utanför Norrköping.

Det jag minns därifrån var

att jag fick stryk varenda dag för alla fula ord jag sa.

Och ju mer de slog mig,

desto mer skrek jag och svor.

En gång fick jag ingen krusbärsgröt

för att jag hade smulat med brödet.

Jag fick stå i skamvrån och se på

när de andra slevade i sig den härliga krusbärsgröten.

Jag skrek hela tiden och sa fula ord,

så de måste bära ut mig.

Efter det fick jag inte vara kvar på barnhemmet.

Jag fick bo hos moster och hennes man Janne

i Norrköping.

Det var trångt och stökigt,

de hade bara ett rum och vi var många i hushållet.

Mor bodde utanför stan där hon arbetade på fabrik.

Vi träffades bara på helgerna och jag längtade

mycket efter henne.